

## BUDAI ISTVÁN

### Barátunk sírjánál állva

Barátunk sírjánál állva  
nagy a súly, mi szívünk nyomja.  
Hat évtized sírba száll ma  
vele együtt minden gondja.

Mi mégsem tudunk megnyugodni,  
tudva, hogy lassan vénülünk,  
azon kezdünk gondolkodni,  
hogymi is ide készülünk.

Hisz fölöttünk is eljárt az idő,  
s lassan véget ér az utunk,  
számunkra csak múlt, nincs jövő,  
végül mind a sorsunkra jutunk.

Barátunk sírjánál állva  
megzendülnek az égi lantok,  
s mi dermedt szoborrá válva  
halljuk: hullnak a sírba a hantok.

### M. J. emlékkönyvébe

Százak között is körülfon  
A magány szögesdrótja.  
Nehéz, oly nehéz  
Nélküled élni.  
Szívem ezt dobogja.

Bilincs nélkül vagyok  
Örökre a rabod.  
De bilincset is veszek,  
Ha te úgy akarod.

Rabságban a szívem,  
Kezem megkötözve.  
Áldott az a kéz,  
Amely megkötözte.

Százak között is körülfon  
A magány szögesdrótja.  
Nehéz, oly nehéz  
Nélküled élni.  
Szívem ezt dobogja.

### **Hányszor**

Hányszor csapott arcul a sors,  
És nem termett nekem virág,  
Hányszor csípte szemem a bors,  
S szorult könnyeim mögé a világ?

### **Az utolsó vonat**

Utolsó útjára indul a vonat  
Könnyekkel küszködve, fájva.  
Füttye széttépi az álmokat,  
És belehal a néma tájba.

### **Sorsörvényben**

Néha alul, néha felül,  
Néha kívül, néha belül,  
Néha zajlik, néha elül,  
Néha hamvad, néha hevül,  
Néha rohan, néha megáll,  
Néha elvét, néha talál.

Sorsunk, mint az örvény,  
Kegyetlen egy törvény.  
Magával húz a mélybe,  
A lenn kéklő veszélybe.

### **Intelem**

Életedben – ez tudott dolog –  
Tévedhetsz néha párat,  
De elsietett döntésekért  
Te fizetsz csak borsos árat!

### **Mily rövid idő**

Mily rövid idő kettő hónap,  
Élni vígan, boldogan,  
Mily szép az emlék rólad,  
Szívem sűrűn megdobbán.

Mily rövid idő a kettő hónap,  
S mily gyorsan elrohan!  
Mily szép is álmodni rólad,  
Várni, hogy vársz boldogan.

Hangod még cseng fülemben,  
Szemed tüze ég szememben,  
Kinyújtott kezem eléri vállad,  
Kezem becézőn simítja állad.

Csókjaid tüze még ég a számon,  
Szemeid látom, de ez csak álom.  
Mert mindig indulsz, s folyton érkezel,  
Távol vagy, de szívemhez oly közel.